

Pelunca

OP HET VELD

Uitgave 35 | Maart 2024

Dag iedereen

Ongeduldige kindjes

Iedereen kent het gezegde wel 'de laatste loodjes wegen het zwaarst'. Wel, hier is het even zeker zo. Technisch gezien kan het center eindelijk terug open, want de voorlopige licentie is er. Maar we staan nog voor een laatste duw aan de renovatie werken. De elektriciteit moet vernieuwd worden, verwarmingsinstallatie plus circuit moet aangelegd worden, muren herstellen na de elektriciteitswerken, plafond steken, vloeren in bijna alle ruimtes en buitenkant isoleren en bezetten. De kostprijs voor dit alles is maar liefst 25000€. Centen die we (nog) niet hebben. Eens deze werken uitgevoerd zijn, kunnen we eindelijk weer van start met de ongeduldige kindjes van Geoagiu. Wat zal dit geweldig voor hen zijn!

Pe lunca Salary Support - PSS

En niet alleen om de kindjes hun ongeduld en enthousiasme tegemoet te komen moet dit zo snel mogelijk af, maar de voorlopige licentie is slechts voor een jaar. In deze tijd moeten we onszelf ook echt gaan bewijzen. Staat het center op punt, slagen we erin om de vooropgestelde doelstellingen te bereiken, maakten de kinderen een aanzienlijke groei, zijn de nodige mensen in dienst??? Want ook dit is een punt waar nog veel moet gebeuren. Drie mensen moeten in dienst zijn, een sociaal werker en twee leerkrachten/opvoeders. Ongeveer 3000€ zal nodig zijn voor de lonen. Voorlopig staat de teller op 100€ maandelijks vast inkomen voor de Pe Lunca Salary Support. Simona werkt al jaren met ons als vrijwilliger en we hopen ook voor haar snel een loon samen te krijgen, zodat we haar in dienst kunnen nemen als opvoedster.

Heel belangrijk dus dat we erin kunnen vliegen! Maar eerst bidden, bidden, bidden dat alle financiën mogen toekomen en we echt van start kunnen met de werking in het center.

Jeugd en kinderwerk

Ook de jeugd van Romos en Vaidei wordt niet vergeten. De werking met hen moest voorbij twee maanden even gepauzeerd worden. Bij gebrek aan verwarming konden we even niet anders. Maar vanaf maart staan ook zij alweer op de agenda en gaan we dus ook verder met het jeugdwerk boven in de schuur. Dit blijft een redelijke uitdaging voor ons want noch Jessica noch ikzelf hebben veel ervaring in jeugdwerk. Leuk is wel dat de jeugd van onze kerk hier heel enthousiast is om ook vaak dingen samen te doen. Ook het programma met de kleintjes van Romos gaat door. Kleine, gelukkige gezichtjes.

Familie Priem

Vaidei 266
337414 Judetul Hunedoara
Romania

Steun familie Priem

IBAN: BE24 8601 1087 6638
BIC: NICABEBB
Steeds vermelden: "familie Priem"

Tijs, Jessica en Kids

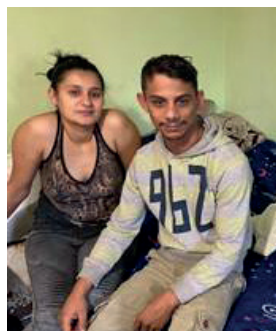
www.pelunca.be
tjijessicapriem@pelunca.be
thuisfront@pelunca.be

Steun familie Osaer

IBAN: BE78 9796 5942 3886
samuelannelies@pelunca.be

We blijven helpen waar we kunnen

Los van de bergen papierwerk dat we de laatste maanden te verwerken hadden om de voorlopige licentie te verkrijgen, werden de mensen in nood zeker niet genegeerd. Links en rechts werden er nog steeds bezoeken gebracht. Zo kreeg een gezin een nieuwe kachel, hielpen we mensen van en naar het ziekenhuis, medicatie werd aangekocht, babybezoeken gebracht bij een zeer arm gezin,.... Jammer genoeg zijn en blijven de noden hier heel groot.

De familie van Alin, onze trouwe Roma vriend van Orăștie

Brand

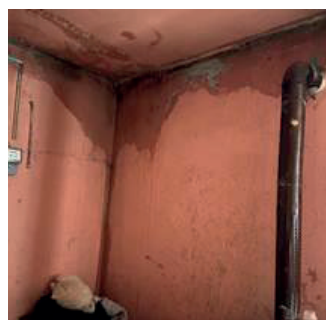
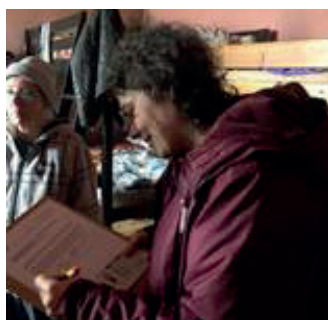
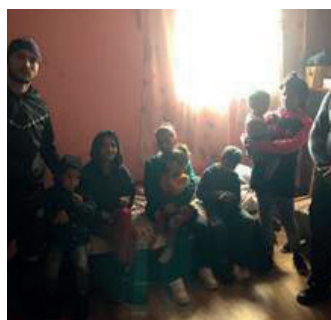
Samuel en ik bezochten twee plaatsen in Orăștie waar Roma wonen, waar we tot nu toe nooit eerder kwamen. Eén van die plaatsen ken ik omdat Alin, een 'Roma' vriend, er woont. Drie jaar geleden ging hij daar ook wonen. Voordien woonde hij in Orăștie aan de waterkant, in een veel te klein, zelfgebouwd 'huisje'.

Zijn huisje, waar hij o zo fier op was, was gemaakt van planken, tapijt, en wat er maar te vinden viel. Hij woonde er met zijn vrouw en 6 kinderen, allemaal op elkaar gepakt in een heel klein, muffig, donker huisje. Maar Alin was apetrots op wat hij helemaal alleen voor elkaar had gekregen. Maar het was maar voor even, want even later brandde het kleine huisje volledig af,

niets bleef over dan as en zwarte grond. Gelukkig had Alin op dat moment werk en mocht van z'n baas z'n intrek nemen in een oud, verafgelegen huis. Af en toe brengen we Alin en z'n familie een bezoekje om te zien hoe het met hen gaat en of we hen met iets kunnen helpen.

Hulp aan de Roma gemeenschap

In de omgeving waar hij woont staan nog wat huisjes waar Roma wonen, maar tot nu toe hadden we geen zicht op hoeveel gezinnen dit waren, en wat hun situaties zijn. We brachten ook hen deze keer een bezoek en stelden onszelf voor. Ook deze mensen staan op illegale grond. Ook zij hebben het hard te verduren. We hopen in de toekomst ook voor hen van betekenis te kunnen zijn.

Nog meer mensen die wat hulp kunnen gebruiken

De tweede plaats die we bezochten was boven op de heuvel, vlak bij de barakken. De barakken is een plaats waar we al vaker kwamen. Daar hoorden we al enkele keren vertellen over de mensen die op de heuvel wonen. Maar ook daar kwamen we tot nu toe nooit eerder.

“ Op een eerder autoritaire manier vroeg hij wie we waren en wat we daar te zoeken hadden. ”

Dus reden we met de 4x4 de heuvel op, op verkenning. Ook daar troffen we een 12-tal gezinnen aan. Roma in originele klederdracht, met hun eigen Roma taal en cultuur. Heel interessant alleszins! We geraakten er aan de praat met wat vrouwen. Ze waren vriendelijk en leken dankbaar dat er ook voor hen eventueel wat hulp kon zijn in de toekomst. Net toen we

klaar waren met praten en bidden kwam er een oudere man op ons af gestapt. Op een eerder autoritaire manier vroeg hij wie we waren en wat we daar te zoeken hadden. Respectvol gaf ik antwoord en legde alles uit. Hij gaf ons de toestemming om nog terug te komen, maar wel op voorwaarde dat we onze auto aan zijn huis laten staan, en nergens gaan of niets doen buiten zijn weten en zonder zijn goedkeuring.

“ We kunnen dus maar beter ons best doen en zijn respect winnen ... ”

Midden tussen de kleine huisjes boven op de heuvel staat één groot en deftig huis. Dit is dus van hem en daar mogen we niet meer voorbij met de auto. Dit kunnen we dan inderdaad maar beter serieus nemen, want hun cultuur

is ene die nog diep geworteld zit. Gewoonlijk was het zo dat in de meeste Roma dorpen steeds een overziener woonde. Hij bepaalt wat er wel en niet mag gebeuren in het dorp. In de meeste dorpen waar we komen is dit niet meer zo, maar hier dus wel nog. We kunnen dus maar beter ons best doen en zijn respect winnen, maar dat komt wel goed. Want los van de baasmaker hebben de rest die er wonen echt wel hulp nodig.

Vorbereiden op de eerst komende groep

Begin april hebben we weer BMT (Belgian Mission Team) over de vloer. Een week vol evangelisatie op verschillende manieren, studie, kinderprogramma's, fellowship,... Het zou dus fantastisch zijn om samen met BMT van betekenis te kunnen zijn voor de mensen van die twee plaatsen.

Om een duidelijk zicht te krijgen op wie ze zijn, met hoeveel gezinnen en hoeveel kinderen, is het belangrijk om in de komende weken minstens nog een paar keer langs te gaan om van elk gezin afzonderlijk een sociale enquête te hebben. Op die manier zullen we heel gericht iets kunnen doen voor hen.

We gingen dus al een tweede keer langs met dit doel. Deze keer ging ik samen met Jessica, Dinah en Annelies. Maar heel veel kon niet gedaan worden. Toen we aankwamen op de eerste plaats stonden alle huisjes tot buikhoogte onder water. Het had hier twee dagen onophoudelijk geregend en de rivier was uit z'n oevers getreden. Wat een ramp! Het weinige dat ze dan al hadden, allemaal kapot. Wat een ellende! Sociale lijsten aanvullen was alleszins niet het geval, het enige wat we konden doen was met hen meeleven en een hart onder de riem steken.

Boven op de heuvel parkeerde ik m'n auto aan die man z'n huis en stelde Jessica, Dinah en Annelies voor aan hem. Ik legde uit wat we kwamen doen, maar konden amper één gezin in kaart brengen. Het had geen zin dat we langer bleven zei de man, want iedereen sliep nog. Geen idee of dit klopte, het was al bijna middag. Evengoed wou hij gewoon aantonen dat het inderdaad allemaal volgens zijn wil moet verlopen daar. Maar opgeven doen we niet, de volgende keer gaan we dan wel in de namiddag.

Slecht nieuws...

Nog een laatste iets vooraleer ik de nieuwsbrief afsluit. Na twee jaar lopen met pijn heb ik een afspraak gemaakt met de dokter in België om op 6 mei geopereerd te worden. Het worden dus hoogst waarschijnlijk twee kunstheupen.

Wat ik nog lastiger vind dan de operatie op zich is dat ik minimum vijf weken in België ga moeten blijven zonder Jessica en de kinderen. Draag m'n gezin mede in gebed alsjeblief, dit worden vast en zeker zware weken voor de kinderen. Vijf weken zonder hun papa, het lijkt ondenkbaar voor hen.

Een mooie, positieve en zeer dankbare afsluiter

Dit laatste iets heeft zo'n beetje een negatieve afsluit hè. Ik ga er dus nog een allerlaatste puntje bij zwieren. Maar dan een hele mooie. Jessica en ik zijn al zo'n 22 jaar samen en voor zolang ik me herinner droomde ze ervan ooit een mooie landelijke keuken te hebben. Nadat we ons huis verkochten in België leek de droom alleen maar verder af dan ooit tevoren. MAAR, dankzij de gulle harten van vier kerken kon ze eindelijk haar droomkeuken laten maken door iemand die we leerden kennen. Eindelijk gedaan met de keuken die bijna uit elkaar viel, waar ze amper de lades nog open kreeg. Vooral wanneer we groepen hadden was het ook ongemakkelijk koken, want ons gasfornuis had ook z'n beste jaren gezien. Maar nu niet meer dus, m'n vrouwtje straalt wanneer ze nu staat te koken. En ik ben blij dat ik eten in m'n bord krijg. Wat een zegen, wat een vreugde, wat een getuigenis van Zijn liefde. Zo, zo, dankbaar!!

Nu, we zien uit hoe alles verder zal evolueren, het center, de werking, m'n heupen, ..., wat God nog allemaal in petto heeft. Eén ding is zeker, dat God alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die Hem liefhebben!

Hem zij alle lof, eer en glorie!!!

Spreekt het project je aan en wil je ons graag helpen om anderen een beter leven te bieden? Dan kan dit door:

FINANCIËLE STEUN

Eenmalige donatie of maandelijks vast bedrag.

Steun project PeLunca:

IBAN: BE29 1030 4919 8064

BIC: NICABEBB

PayPal: www.paypal.me/PeluncaRomania

Steun familie Priem:

Familie Priem

IBAN: BE24 8601 1087 6638

BIC: SPAABE22

Steun familie Osaer:

IBAN: BE78 9796 5942 3886

samuelannelies@pelunca.be

GEBED

- laatste renovatiewerken center en financiën hiervoor
- Financiën voor de salarissen
- Laatste ronde papierwerk dat in orde moet
- Jeugd Romos/Vaidei
- Nieuwe Roma die we leerden kennen
- Belgian Mission Team
- Heupen Tijds
- Gezinnen Priem en Osaer
- Dat we nooit tekort schieten aan geloof
- Dat in alles wat we doen Hij steeds alle eer en glorie krijgt

SPONSORS

COTTIGNIES

Tuinen
SANDER
Tuinaanleg en onderhoud

PROJECTEN

- Sociale enquetes opstellen en helpen met basisnoden
- Pe Lunca Family Files (PFF): huisjes bouwen, verbouwen, aankopen,
- Pe Lunca Food Parcels (PFP): voedselpakketten maken en bedelen
- Pe Lunca Child Program (PCP): sponsor een kindje
- Pe Lunca Build Program (PBP): bouw v.e. gemeenschapscentrum
- Baby's voorzien van poedermelk
- Kledij sorteren en pakketten geven aan de gezinnen
- Kinder- en jeugdwerking (sport, spel, ontspanning, Bijbelleer, ...)
- Medische ondersteuning (begeleiden naar dokter, medicijnen, ...)
- Sociale ondersteuning (begeleiden van tienermoeders, identiteitskaart en andere papieren helpen in orde brengen)

DANK

- voor alles wat er reeds kon gedaan zijn aan het center, het is wonderbaarlijk
- Dat alle papierwerk kwassie klaar is
- De nieuwe Roma die we leerden kennen
- Hoe we nog steeds mensen kunnen bijstaan in nood
- Hoe de Heer ook voor ons blijft voorzien
- De nieuwe keuken van Jessica
- Wie we zijn in Hem
- Zo dankbaar voor Zijn zorg, liefde en bescherming. Voor Zijn Vaderhart.

PELUNCA SALARY SUPPORT

Wil je meer info over ons nieuwe project?
PELUNCA.BE/PSS

